

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

Bilješka

s RADIONICE „Jačanje kapaciteta predstavnika tijela državne uprave
koji rade na poslovima dodjele financijskih potpora
programima i projektima organizacija civilnog društva“
Stubičke Toplice, 19. i 20. ožujka 2009.

Prisutni:

- Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi: Dunja Skoko Poljak, Sanja Kiš, Ivo Rezo
- Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa: Liljana Zahrastnik Žužul
- Ministarstvo kulture: Boris Jurinić
- Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti: Gordana Radonić, Martina Štabi
- Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva: Zrinka Kralj, Ruža Meker, Antun Golik, Naida Mekić, Petra Leonhardt
- Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija: Ivana Nardelli
- Ministarstvo poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja: Irena Lješević
- Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture: Ljubica Ajduković Ugarković, Maja Đirlić
- Ministarstvo turizma: Dajana Kolundžić
- Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva: Jasmina Serdar
- Ured za ljudska prava: Ines Loknar Mijatović
- Ured za ravnopravnost spolova: Tamara Šterk
- Ured za suzbijanje zloporabe opojnih droga: Jadranka Ivandić Zimić, Sanja Mikulić
- Savjet za nacionalne manjine: Tibor Varga
- Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva: Cvjetana Plavša-Matić, Marija Boltek, Jelena Šišara
- Organizacija za razvoj civilnog društva – SMART: Gordana Forčić
- Konzultantica: Andreja Tonč
- Ured za udruge: Igor Vidačak, Vesna Lendić Kasalo, Marica Grofelnik, Marina Lochert, Tatjana Čorlija Milivojević, Andreja Smajlović

Četvrtak, 19.03.2009.

Nakon uvodnih pozdrava i zahvala na odazivu, predstojnik Ureda za udruge, **g. Igor Vidačak**, napomenuo je kako je postupak dodjele financijskih potpora jedan od najzahtjevnijih poslova u tijelima državne uprave koji je često neopravdano podcijenjen. Obzirom da se radi o dodjeli javnih sredstava, potrebno je uspostaviti sustav u kojem će se izbjeći preklapanja financiranih područja, a učinak dodijeljenih sredstava moći pratiti.

Istaknuo je kako Jedinica za provedbu projekata, ustrojena u okviru Ureda za udruge, već nekoliko godina odgovara zahtjevima uspostave učinkovitog i strukturiranog sustava praćenja projekata EU usmjerenih na civilno društvo. U sklopu IPA programa, Uredu za udruge odobren je projekt za uspostavu kvalitetnijeg sustava praćenja i vrednovanja provedenih projekata i programa te je voditeljica ove radionice, gđa Andreja Tonč, u ovom trenutku vanjska suradnica Ureda za ovo područje. Time se otvorila prilika da se europski standardi u ovom segmentu dodjele financijskih potpora primjene i na tijela državne uprave Republike Hrvatske.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

Gđa. Tonč je predstavila Program rada i napomenula da je Radionica zamišljena kao kombinacija učenja, u smislu razmjene informacija i iskustava, ali i da će ponuditi i dodanu vrijednost za daljnji rad. U gore navedenom kontekstu, dvije glavne svrhe radionice su:

- 1.) **profesionalizacija** – odnosno, podizanje standarda cjelokupnog poslovanja,
- 2.) **unapređenje transparentnosti** cjelokupnog sustava dodjele financijskih potpora.

Prvi dio radionice usredotočit će se na opću sliku, odgovarajući na pitanja o tome što sve podrazumijeva ciklus dodjele potpora, dok se u drugom dijelu radionice očekuje veći angažman samih sudionika. Drugi dan radionice rezerviran je za predstavljanje sustava osiguranja kvalitete „SOKNO“, ali i sustava informatičke potpore koji se koriste u nekim tijelima, davateljima financijskih potpora. Radionica će se na kraju baviti i temom praćenja i vrednovanja provedenih projekata i programa. **Cilj same radionice** je postići konsenzus oko načina unapređenja određivanja prioriteta kako bi se izbjeglo dupliciranje financiranih područja.

Nakon predstavljanja svih sudionika, gđa Tonč započela je s **prvom temom - „Ciklus dodjele financijskih potpora“**. Predstavila je 2 glavna subjekta u procesu dodjele potpora, davatelja i tražitelja/primatelja potpore. Odluke svih donatora (državnih, privatnih ili onih na europskoj razini) su opterećenost velikim izazovima administriranja cijelog procesa, a najčešće i nedostatak podrške u tim poslovima. S druge strane, odlike svih primatelja potpore su velika očekivanja od davatelja potpore jer primatelj smatra da radi upravo ono što je potrebno te da je zajednica u kojoj djeluje pogođena problemom više nego druge zajednice. Ispitivanjem ova dva subjekta može se doći i do odgovora na pitanje što je svrha financijske potpore: za donatore je ona oblik investiranja i poticanja pozitivnih promjena, dok je za primatelje ona alat da se situacija promijeni na bolje te da se učini nešto dobro.

Ciklus dodjele potpora sastoji se od 6 glavnih koraka/faza od kojih je 4. faza procjena prijedloga projekata i donošenje odluka o financiranju. Zaključeno je kako se do ove faze, odnosno faze potpisivanja ugovora i slanja odbijenica, potroši najveći dio vremena. Zbog iscrpljenosti i nedostatka kapaciteta, zadnje dvije faze (monitoring i evaluacija) vrlo se različito provode od tijela do tijela te se od sustavnog praćenja i prilagodbe projekta, kao i kvalitetnog vrednovanja učinaka njegove provedbe, uglavnom odustaje.

Iz kratke rasprave o iskustvima pojedinih tijela državne uprave, iskristaliziralo se da svi imaju različita iskustva i pristupe monitoringu i evaluaciji programa/projekata te da su uglavnom u većoj ili manjoj mjeri provodili ovisno o kapacitetima i zahtjevu samih programa/projekata.

Rad u malim grupama planiran je na temu „Pristup planiranju natječaja – razmjena iskustava i prijedlozi za unapređenje praksa“, te su sudionici, nakon što su dobili *smjernice za rad* grupirani u tri manje grupe od sedam sudionika. U okviru *smjernica* nekoliko je pod-tema na koja su se prisutni trebali osvrnuti, međutim, obzirom na vremensko ograničenje i potrebu razmjene dosadašnjih iskustava, fokus je najviše bio upravo na toj temi te aktivnostima koje poduzimaju u svrhu pripreme natječaja i određivanja prioriteta područja financiranja. Iako se očekivalo više rasprave vezano uz preklapanje područja financiranja između nekoliko davatelja potpora, zaključeno je ipak kako to ne predstavlja problem ukoliko se u okviru istog projekta podupiru različite aktivnosti. Većina predstavnika izjasnila se da su prioriteta područja natječaja rezultat Nacionalnih strategija, akcijskih planova i ostalih strateških dokumenata. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa te Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, kao jedni od najvećih donatora u okviru državnog proračuna i dijela prihoda od igara na sreću, razvili su znatno napredniji sustav u odnosu na ostale državne institucije (osim Nacionalne zaklade za razvoj

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

civilnog društva) koji omogućava kvalitetnije upravljanje sustavom dodjele potpora u tim institucijama.

Petak, 20.03.2009.

Drugi radni dan započeo je prezentacijom **Tamare Šterk**, savjetnice u Uredu za ravnopravnost spolova, koja je između ostalog istaknula važnost uključivanja ravnopravnosti spolova u natječajnu dokumentaciju, sukladno obvezama prema Nacionalnoj politici za promicanje ravnopravnosti spolova 2006.-2010., koju je donio Hrvatski sabor. Naglasila je da *rodno osviještena politika* istovremeno predstavlja strategiju i instrument kojim se mjeri demokratičnost društva u smislu jednakih učinaka na muškarce i žene.

Za javne usluge vrijedi princip jednake dostupnosti ženama i muškarcima, a usluge također trebaju biti jednako visokokvalitetne i donositi jednake koristi ženama i muškarcima. Ravnopravnost spolova kao područje prisutno je uz održivi razvoj, očuvanje okoliša, dobro upravljanje te borbu protiv siromaštva i socijalnu uključenost u okviru *cross-cutting issues* u projektima EU, te drugih međunarodnih organizacija kao UNDP-a, te se uz ostale segmente projekata prati kroz sve faze njegove provedbe.

Preporuka je da davatelji financijskih potpora, **prilikom planiranja natječaja, uključuju rodnu dimenziju** u većini segmenata (cilj, korisničke skupine, metodologiju i dionike). S druge strane, organizacijama civilnog društva preporuča se da prilikom promišljanja projekta svakako prikupe rodno osjetljivu statistiku, što najčešće nedostaje; zatim da aktivnosti definiraju na način da zadovoljavaju potrebe muškaraca i žena, te da o rodnoj osjetljivosti vode računa od samog kreiranja projekta do evaluacije njegovih učinaka.

Bitno je naglasiti da svi projekti ne mogu imati učinak na promjenu odnosa, već se rodno osjetljiva dimenzija treba koristiti kada je to primjenjivo. Zaključila je činjenicom da su gotovo sva ministarstva uključena u provedbu ukupno 144 mjere Nacionalne politike za promicanje ravnopravnosti spolova 2006.-2010., uputivši jasnu poruku da bi u okviru toga trebali imati otvorenu posebnu stavku za provedbu istih.

Usljedilo je iznošenje rezultata rada u malim grupama od prethodnog dana, gdje je gđa. Tonč sumirala stavove i iskustva tijela državne uprave u postupku davanja potpora programima i projektima udruga. U toj je raspravi istaknuta **potreba bolje koordinacije davatelja potpora na nacionalnoj razini, kako u pogledu područja natječaja, tako i u cilju standardizacije transparentnosti cijelog postupka**. Također je ukazano na problem preklapanja natječaja usmjerenih korisničkoj skupini *osoba s invaliditetom* koje provode tri institucije: Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi i Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa.

Isto tako, velik izazov predstavlja dosadašnje **stajalište većine institucija „dodijeliti svima po malo“**, koje ponekad rezultira time da udruga, bez obzira na problem održivosti djelovanja, ne prihvaća iznos koji je puno manji od zatraženog, stoga je **preporuka za buduće razdoblje postepeno smanjivanje broja ugovora na korist više sredstava za kvalitetne projekte**. Neophodno je ovdje zauzimanje stava na institucionalnom nivou, a ključna je uska suradnja i koordinacija sa Povjerenstvom za procjenu projektnih prijedloga. Uz to, treba razmisliti o mogućnosti davanja jednokratnih potpora. **Zaključeno je da će se mnogi izazovi premostiti uvođenjem sustavnog monitoringa i evaluacije te angažiranjem tima evaluatora.**

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

Mišljenje da bi financiranje projekata koji se isključivo provode na lokalnom nivou trebalo prepustiti JLPS izazvao je podosta polemike i rasprave koja je uslijedila.

Gđa Maja Đirlić iz Ministarstva mora, prometa i infrastrukture upozorila je da je intencija natječaja koji raspisuje to Ministarstvo upravo održivi razvoj otoka te se shodno tome i provodi samo na lokalnom nivou.

Gđa Plavša-Matić (Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva) istaknula je vezano uz proces daljnje decentralizacije financiranja programa i projekata udruga, dilemu spremnosti za nastavak istog, te da je svakako prethodno neophodna dobra priprema, poglavito jedinica lokalne i područne samouprave, ali i udruga. U svezi s time, iznijela je primjer jednog natječaja Nacionalne zaklade u okviru kojeg ukupno 83 udruge nisu uspjele potrošiti dobivena sredstva (oko 500 tisuća kuna). Ona svakako podržava inicijativu financiranja manjih projekata od lokalne samouprave, no za to treba imati strategiju i točno znati u kojem smjeru želimo ići sa decentralizacijom.

Gđa Skoko-Poljak iznijela je primjer prvog natječaja kojeg je Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi pokrenulo u području prevencije ovisnosti, a moguće ga je provoditi jedino na županijskom nivou. Također je naglasila da je u cilju održivosti programe/projekte neophodno financirati u punom iznosu uz neke manje korekcije pretjeranih stavki, te je informirala prisutne da u tom Ministarstvu postoji tendencija smanjenja broja prijavljenih projekata (50) u odnosu na prošla razdoblja kada je taj broj dosežao i do 200 prijava.

Sukladno zaključcima **potrebno je više raditi na povezivanju udruga na nacionalnom nivou, te podupirati suradnju onih organizacija koje su spremne na umrežavanje u provedbi pojedinih projekata.** Slijedom rečenog, Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva već tri godine raspisuje natječaj na temu umrežavanja udruga zaštite potrošača upravo radi poticanja suradnje među udrugama, međutim izazov predstavlja umrežavanje nekih većih i jačih udruga. Iskustva Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva pokazuju da je taj proces dugotrajan i izazovan te da je u početku potrebna i facilitacija organizacijama koje prijavljuju projekte u suradnji s drugim organizacijama. Međutim, svakako je neophodno nastaviti taj proces, poglavito radi razvijanja kulture suradnje i jačanja kapaciteta za provedbu programa/projekata nakon što Hrvatska uđe u EU, gdje je partnerstvo i umrežavanje jedan od glavnih kriterija.

U okviru „*Predstavljanja sustava osiguranja kvalitete za neprofitne organizacije – SOKNO*“ sudionicima je podijeljen letak koji u kratkim crtama definira i objašnjava osnovne karakteristike tog sustava, za koji je **gđa Gordana Forčić** (Udruga za razvoj civilnog društva SMART) konstatirala da je on priprema za veće i skuplje sustave osiguranja kvalitete. Sustav je uveden 2004., a predstavlja prilagodbu britanskog sustava osiguranja kvalitete.

Ukratko, sustav je namijenjen svim neprofitnim organizacijama, bilo da se radi o udrugama, zakladama ili ustanovama. Organizacijama koje su ga razvile daje određeni kredibilitet u odnosu na donatora, ali i na ostale organizacije i zajednicu. Primjenjiv je za sva područja djelovanja, dok ga u slučaju većih organizacija može koristiti i samo jedan od projektnih timova. Sam sustav je baziran na samo-procjeni, za razliku od primjerice ISO sustava koji uključuje vanjsku reviziju organizacije. Ono što SOKNO zahtijeva jest pisani dokaz o zadovoljavanju potrebnih pokazatelja. Intencija je da svaka organizacija zadovolji prvu razinu postignuća kako bi mogla prijeći na

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

drugu i potom na treću. Bitno je naglasiti da za svaku razinu postignuća postoje različiti pokazatelji. U okviru podrške u uspostavljanju sustava SOKNO u Hrvatskoj postoji 22 licencirana mentora koji imaju važnu ulogu u pogledu pomoći organizacijama u primjeni sustava osiguranja kvalitete.

Tijekom rasprave sudionici su informirani da je organizacijama, koje nisu razvijene, potrebno od jedne do jedne i pol godine za postizanje prve razine postignuća, uz uvjet da imaju barem jednu zaposlenu osobu i prostor za rad, te je, primjerice, onima koji imaju godišnji proračun od 30 do 50 tisuća kuna uvođenje ovog sustava uvelike pomoglo u razvoju organizacijskih kapaciteta. Vezano uz troškove, rečeno je da jednodnevna usluga mentora vrijedi 1.200 kuna bruto, te da se najčešće koristi tri dana mentorskih usluga, uz 200 kuna troškova za kupnju samog Priručnika. Zaključeno je da bi organizacijama civilnog društva trebalo preporučiti primjenu nekog od sustava kvalitete, a neki davatelji potpora već uključuju to pitanje u natječajnu dokumentaciju.

Uslijedilo je „*Predstavljanje sustava informatičke potpore za praćenje financiranih projekata i programa*“ pod nazivom **mikro NATJEČAJ – modul za udruge** Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi (g. **Ivo Rezo**, informatička potpora Ministarstvu), te sustava **Potpورا Plus** koji je uspostavila Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva. Sudionicima su podijeljeni materijali vezano uz oba sustava te su predstavnici tih institucija ukratko demonstrirali glavne značajke, prednosti i mogućnosti korištenja. U raspravi sudionici su informirani o konkretnim mogućnostima primjene sustava, te je rečeno da se u okviru Program Plus naplaćuje samo izobrazba koja traje ukupno dva dana i rad programera na usklađivanju i prilagođavanju potreba pojedinih institucija.

Zaključeno je da bi se uvođenjem jednog informatičkog sustava svima osigurala dostupnost svim podacima uz dogovor oko autorizacije dobivanja podataka, čime bi se izbjeglo preklapanje natječaja. Međutim, bitno je naglasiti da je, radi funkcioniranja i dobivanja očekivanih rezultata, potreban konsenzus svih institucija (tijela državne uprave) za uvođenje ovakvog sustava. Predloženo je da radi uspostavljanja učinkovitog sustava uključujući kvalitetno upravljanje sustavom dodjele potpora programima/projektima udruga, Ured za udruge u suradnji sa Nacionalnom zakladom i Ministarstvom zdravstva i socijalne skrbi pokrenu inicijativu i da se putem službenog zahtjeva obrate čelnicima institucija.

Posljednje poglavlje dvodnevne radionice bilo je posvećeno temi „*Monitoring i evaluacija projekata – značenje i načini provedbe*“ u okviru kojeg je gđa. Tonč iznijela kratki pregled karakteristika oba procesa te je podsjetila da su se sudionici izjasnili kako na ovaj ili onaj način primjenjuju i jedan i drugi. Istaknuto je da bi se uvođenjem sustavnog praćenja provedbe projekata i programa izbjeglo financiranje istih aktivnosti iz više izvora, tj. od različitih institucija. Također, aktivnom provedom aktivnosti monitoringa i evaluacije, uključujući i izradu monitoring plana svakog tijela državne uprave jasnije bi se postavili ciljevi, rezultati i pokazatelji uspjeha odnosno promjena koje se natjecajima žele postići. Naglašena je potreba uključivanja, uz tim evaluatora, i osoba koje konkretno rade na poslovima financiranja programa/projekata udruga radi lakšeg praćenja samog procesa evaluacije natječaja u kasnijoj fazi, nakon provedbe projekata i programa.

U završnoj riječi gđa. **Lendić Kasalo** je pojasnila da intencija Ureda za udruge nije nametanje nekog sustava izvana. Naglasila je da u cilju uspostavljanja sustava evaluacije za natječaje i, u konačnici, za razinu cijelog programa dodjele potpora iz javnih izvora, svakako očekujemo mišljenja svih predstavnika institucija davatelja potpora programima i projektima udruga.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

Najavila je da se početkom travnja planira sastanak evaluatora radi dogovora oko vrste angažmana, kao i nastavak aktivnosti održavanja sastanaka sa pojedinim institucijama radi utvrđivanja potreba vezanih uz poslove praćenja i evaluacije natječaja. Također je najavila izradu Priručnika o primjeni Kodeksa pozitivne prakse, standarda i mjerila za ostvarivanje financijske potpore programima i projektima udruga.

Po završetku radionice napravljena je anketa o evaluaciji radionice među prisutnim polaznicima za sva područja (Opći dojam, Sadržaj i način rada te Organizacija radionice) te je na skali od 1 - 10 dobivena ukupna ocjena 7.

ZAKLJUČCI

- Natječajna područja svih tijela državne uprave potrebno je vezati uz mjere iz nacionalnih programa, strategija i programa čije je provođenje u nadležnosti pojedinih tijela državne uprave, a koja se mogu i trebaju realizirati u suradnji i partnerstvu s udrugama. Područja natječaja odražavaju Nacionalne politike i programe. Naime, uloga ministarstava je da osmišljavaju strategije i programe i nalaze putove za njihovu učinkovitu provedbu uz partnersku pomoć udruga. Za očekivati je da bi udrugama bilo daleko jasnije što se od njih očekuje ako bi u natječajnoj dokumentaciji prilikom objave natječaja, bila iznesena šira slika, tj. jasno definirano strateško opredjeljenje određenog resora, odnosno kako ministarstvo/vlada pristupa rješavanju određenog problema, do kuda su došli i zbog čega im treba pomoć udruga. Poreznim obveznicima bi isto bilo lakše dati novac kad bi znali da su sredstva dana za programe i projekta udruga dio realizacije određene, jasno definirane politike. Tada bi i se i rad udruga uklopio u isti, zajednički cilj, jer javna uprava ne može sve i treba joj pomoć nevladinog sektora u postizanju promjena. Ako se na ovakav način budu definirala područja natječaja (sukladno strategijama iz nadležnosti pojedinih TDU) imat ćemo onoliki broj područja koliko ima nacionalnih strategija. Neka ministarstva će imati 5-6 takvih nacionalnih strategija, ali preklapanja neće biti jer su ministarstva nositelji različitih mjera. Samo kod onih mjera gdje su zajednički nositelji morat će se dogovarati o specifičnom području natječaja. U tom slučaju u izvješćima će se moći iskazati koliko je novaca potrošeno na udruge kao partnere u provedbama nacionalnih ciljeva i kakve su rezultate udruge donijele, a kako je bila u stanju doprinijeti cjelokupna javna uprava i njen aparat (na svim razinama).
- Umjesto obimnih natječaja ukoliko se želi istaknuti/financirati određeno područje mogu se organizirati tematski (jasno ciljani) natječaji sukladno postojećoj praksi (npr. Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi). Također, jači utjecaj može se postići raspisivanjem natječaja i odobravanjem financijskih potpora usmjerenih na povezivanje (umrežavanje) udruga u provedbi određenih projekata u svrhu ostvarenja ciljeva i promjena na nacionalnoj razini (pozitivna praksa Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva).
- Obzirom na razdoblje ekonomske recesije, u samoj natječajnoj dokumentaciji potrebno je istaknuti važnost stvaranja novih radnih mjesta te na taj način poticati organizacije civilnoga društva da kroz dobivene financijske potpore za provedbu projekata/programa zapošljavaju određeni broj osoba koje bi radile na provedbi projekata na određeno ili neodređeno vrijeme, umjesto da se oslanjaju isključivo na volonterski rad ili na rad na ugovor o djelu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Ured za udruge

- Potrebno je uspostaviti jedinstveni informacijski sustav razmjene podataka u postupcima financiranja programa i projekata udruga iz sredstava državnog proračuna imajući u vidu postignuća postojećih sustava kao što su informacijski sustav Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi odnosno Potpora_plus Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva.
- Izraditi plan sustavnog ulaganja u izgradnju kapaciteta zaposlenika tijela državne uprave koji rade na poslovima raspodjele financijskih potpora projektima i programima udruga. Sukladno broju potpora koje se planira odobravati te povećanju opsega poslova koje će provoditi zaposlenici tijela državne uprave u svrhu unapređenja kvalitete procesa dodjele potpora te osobito praćenja i vrednovanja odobrenih potpora nužno je preraspodjelama unutar tijela državne uprave osigurati dovoljan broj stručnjaka/inja u odjelima odnosno na poslovima vezanim uz pružanje financijskih potpora udrugama.
- Potrebno je intenzivirati rad s povjerenstvima koja rade na procjeni projekata i koja donose konačne odluke sa svrhom poticanja promjena vezano uz broj i visinu financijskih potpora (vezano uz stav „svima po malo“).
- Analizirati opravdanost usmjeravanja sredstava sa nacionalne na lokalnu razinu donošenjem odluka o financiranju isključivo nacionalnih i regionalnih projekata.
- Na razini svakog tijela državne uprave razviti plan praćenja i vrednovanja odobrenih potpora kao i provedbe natječaja.
- Razviti plan korištenja usluga tima evaluatora za različita područja rada: od planiranja i provedbe natječaja, pa sve do provedbe monitoringa i evaluacije potpora, natječaja i nacionalnih politika.
- Poticati korisnike potpora na korištenje sustava osiguranja kvalitete.

Bilješku sastavile:

Andreja Smajlović, prof., savjetnica i
Marina Lochert, dipl. politolog, vježbenica

S bilješkom suglasna:

Vesna Lendić Kasalo, dipl. iur. načelnica Odjela za opće programe i strategije

Bilješku odobrio:

dr.sc. Igor Vidačak, predstojnik Ureda za udruge

Klasa: 130-06/09-01/01

Urbroj: 50419-09-02

Zagreb, 27. ožujka 2009.